

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 50/18

Luxembourg, 19. april 2018

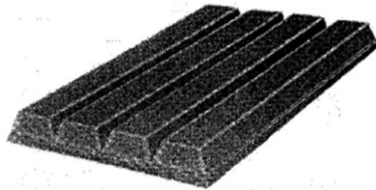
Sklepni predlogi generalnega pravobranilca v združenih zadevah C-84/17 P Société des produits Nestlé SA/Mondelez UK Holdings & Services Ltd, nekdanja Cadbury Holdings Ltd, in EUIPO, C-85/17 P Mondelez UK Holdings & Services Ltd, nekdanja Cadbury Holdings Ltd/EUIPO ter C-95/17 P EUIPO/Mondelez UK Holdings & Services Ltd, nekdanja Cadbury Holdings Ltd

Mediji in informacije

Po mnenju generalnega pravobranilca Watheleta mora EUIPO ponovno preučiti, ali se tridimenzionalna oblika, ki ustreza proizvodu „Kit Kat 4 tablica“, lahko ohrani kot znamka Evropske unije

Sodišču predlaga, naj zavrne pritožbe, ki so jih vložili družba Nestlé, EUIPO in družba Mondelez, ter poudarja, da družba Nestlé ni predložila zadostnih dokazov, da bi dokazala, da je njena znamka pridobila razlikovalni učinek

Družba Nestlé je leta 2002 od EUIPO (Urad Evropske unije za intelektualno lastnino)¹ zahtevala, naj tridimenzionalni znak, predstavljen spodaj, ki ustreza proizvodu „Kit Kat 4 tablica“, ki ga trži, registrira kot znamko Unije:

EUIPO je leta 2006 to znamko registriral za te proizvode: „bonboni, pekovski izdelki, pecivo, piškoti, torte, vafli“.

Družba Cadbury Schweppes, ki je postala družba Mondelez UK Holdings & Services, je leta 2007 od EUIPO zahtevala, naj registracijo prekliče. EUIPO je leta 2012 to zahtevo zavrnil, saj je menil, da je znamka družbe Nestlé pridobila razlikovalni učinek zaradi njene uporabe v Uniji. Družba Mondelez je Splošnemu sodišču Evropske unije predlagala, naj odločbo EUIPO razveljavi.

Splošno sodišče Evropske unije je s sodbo z dne 15. decembra 2016² razveljavilo odločbo EUIPO. Menilo je, da je EUIPO storil napako s tem, da je ugotovil, da je sporna znamka pridobila razlikovalni učinek z uporabo v Uniji, saj je bila taka pridobitev dokazana le za en del ozemlja Unije.

Čeprav je bilo ugotovljeno, da je izpodbijana znamka pridobila razlikovalni učinek z uporabo v desetih državah (Danska, Nemčija, Španija, Francija, Italija, Nizozemska, Avstrija, Finska, Švedska in Združeno kraljestvo), je Splošno sodišče menilo, da EUIPO ne bi mogel upravičeno utemeljiti svoje presoje, ne da bi se izrekel o tem, kako navedeno znamko dojema upoštevna

¹ Takrat se je urad imenoval še Urad za usklajevanje na notranjem trgu (UUNT).

² Sodba Splošnega sodišča z dne 15. decembra 2016, Mondelez UK Holdings & Services Ltd/EUIPO (T-112/13), glej SM št. 138/16

javnost med drugim v štirih drugih državah članicah (Belgija, Irska, Grčija in Portugalska), in ne da bi analiziral dokaze, ki so bili predloženi za te države članice.

Družbi Nestlé in Mondelez ter EUIPO so zoper sodbo Splošnega sodišča pri Sodišču vložili pritožbo.

Družba Mondelez Splošnemu sodišču očita, da je ugotovilo, da je sporna znamka pridobila razlikovalni učinek z uporabo na Danskem, v Nemčiji, Španiji, Franciji, Italiji, na Nizozemskem, v Avstriji, na Finskem, Švedskem in v Združenemu kraljestvu.

Družba Nestlé in EUIPO trdita, da je Splošno sodišče napačno presodilo, da mora imetnik znamke Unije dokazati, da je ta znamka pridobila razlikovalni učinek z uporabo v vsaki posamični državi članici. Menita, da ta razlaga Splošnega sodišča ni v skladu z enotnim značajem znamke Unije in samim obstojem enotnega trga.

Generalni pravobranilec Melchior Wathelet v sklepnih predlogih z današnjega dne najprej meni, da **je pritožba družbe Mondelez očitno nedopustna in jo je treba zavreči.**

V zvezi s tem generalni pravobranilec opozarja, da lahko pritožbo na podlagi Statuta Sodišča vloži „katera koli stranka, ki v celoti ali delno ni uspela s svojimi sklepnimi predlogi“. Vendar generalni pravobranilec opozarja, da se v skladu s sodno prakso Sodišča ne šteje, da stranka, ki je Splošnemu sodišču predlagala, naj razveljavi akt Unije, ni uspela – četudi le delno – če Splošno sodišče njenemu predlogu ugodí.

Generalni pravobranilec navaja, da je Splošno sodišče v sodbi razveljavilo sporno odločbo EUIPO. Kot je EUIPO pojasnil na obravnavi, ta razveljavitev pomeni, da bi moral EUIPO ob neobstoju pritožbe ter glede na obrazložitev in izrek sodbe Splošnega sodišča, ugotoviti ničnost sporne znamke, saj je bila ta ugotovitev bistveni cilj tožbe družbe Mondelez za ugotovitev ničnosti. Zato za družbo Mondelez ni mogoče šteti, da delno ali v celoti ni uspela pred Splošnim sodiščem. Poleg tega se pritožba družbe Mondelez, v nasprotju s tem, kar določa poslovnik Sodišča, ne nanaša na celotno ali delno razveljavitev izreka izpodbijane sodbe, temveč na razveljavitev nekaterih delov obrazložitve te sodbe.

Dalje generalni pravobranilec obravnava pritožbi družbe Nestlé in EUIPO.

Na prvem mestu generalni pravobranilec opozarja na sodno prakso Sodišča, v skladu s katero bi bilo pretirano zahtevati, da se dokaz o pridobitvi razlikovalnega učinka z uporabo predloži za vsako posamično državo članico. Navaja pa, da to ne pomeni, da lahko vlagatelj zahteve za registracijo znamke zanemari celotna območja in trge. Obstoj enotnega trga znotraj Unije ne pomeni, da ne obstajajo nacionalni ali regionalni trgi.

Generalni pravobranilec meni, da je treba upoštevati geografski pomen in porazdelitev območij, na katerih je bil pridobljeni razlikovalni učinek nedvomno dokazan, za zagotovitev, da se dokazi, na podlagi katerih se opravi ekstrapolacija na celotno Unijo, nanašajo na količinsko in geografsko reprezentativen vzorec.

Generalni pravobranilec v zvezi s tem meni, da bi lahko dokazi, predloženi za nekatere nacionalne trge, zadostovali za pokritje drugih trgov, za katere (količinsko zadostni) dokazi niso bili predloženi. To ne pomeni, da bi neobstoj dokazov o pridobitvi razlikovalnega učinka v eni sami državi članici zadostoval, da bi bila izključena pridobitev razlikovalnega učinka v vsej Uniji. Nasprotno pa znamka nima enotnega značaja in je torej ni mogoče registrirati kot znamko Unije, če je upoštevna javnost dela Unije ne dojema kot označbe trgovskega izvora proizvodov ali storitev, ki so z njo označeni.

Generalni pravobranilec navaja, da je v tej zadevi, čeprav je družba Nestlé predložila dokaze za večino držav članic v tedanjem obdobju (razen za Luksemburg), iz sodbe Splošnega sodišča jasno razvidno, da podatki, predloženi za Belgijo, Irsko, Grčijo in Portugalsko, niso dovolj za dokaz, da je upoštevna javnost v teh državah Nestlé prepoznala kot trговski izvor proizvoda, označenega s sporno znamko.

Poleg tega, čeprav bi Splošno sodišče načeloma moralo preučiti, ali bi bilo pridobitev razlikovalnega učinka z uporabo v teh petih državah članicah mogoče ekstrapolirati na podlagi dokazov, predloženih za druge nacionalne ali regionalne trge, **generalni pravobranilec opozarja, da je družba Nestlé na obravnavi potrdila, da v spis ni vložila elementov, ki bi dokazali, da za proizvod, označen s sporno znamko, dokazi, predloženi za danski, nemški, španski, francoski, italijanski, nizozemski, avstrijski, finski, švedski in britanski trg, veljajo tudi za belgijski, irski, grški, luksemburški in portugalski trg, ali ki bi lahko pomenili podlago za ekstrapolacijo tega, da je sporna znamka v teh petih državah z uporabo pridobila razlikovalni učinek.** Ob neobstoju takih dokazov generalni pravobranilec ugotavlja, da lahko Splošno sodišče zgolj razveljavi odločbo EUIPO, kar je storilo.

Zato **generalni pravobranilec Sodišču predlaga, naj pritožbi družbe Nestlé in EUIPO zavrne.**

OBVESTILO: Znamka Skupnosti velja na celotnem ozemlju Evropske unije in obstaja skupaj z nacionalnimi znamkami. Zahteve za registracijo znamke Skupnosti se naslovijo na EUIPO. Zoper njegove odločbe se lahko vložijo tožbe pri Splošnem sodišču.

OBVESTILO: Sklepni predlogi generalnega pravobranilca za Sodišče niso zavezujoči. Naloga generalnih pravobranilcev je, da Sodišču popolnoma neodvisno predlagajo pravno rešitev zadeve, ki jo obravnavajo. Sodniki Sodišča zdaj začenejajo posvetovanje o zadevi. Sodba bo razglašena pozneje.

OBVESTILO: Pri Sodišču je mogoče zoper sodbo ali sklep Splošnega sodišča vložiti pritožbo, omejeno na pravna vprašanja. Pritožba načeloma nima odložilnega učinka. Če je dopustna in utemeljena, Sodišče razveljavi odločitev Splošnega sodišča. Če stanje postopka to dovoljuje, lahko Sodišče samo dokončno odloči o zadevi. Sicer vrne zadevo v razsojanje Splošnemu sodišču, to pa je vezano na odločitev, ki jo je Sodišče sprejelo v okviru pritožbe.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sklepnih predlogov je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan predstavitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793